

Kołysanie dzwonu porusza sumienie¹

Biskupem diecezji drohiczyńskiej jestem od kilku miesięcy. Miałem jednak już okazję poznać bliżej bogatą i różnorodną tematycznie twórczość ks. kanonika Mieczysława Rzepniewskiego. W wierszach księdza profesora jest nadzieja i radość z bycia chrześcijaninem, dzieckiem Boga. W kolejnym wydanym tomiku zatytułowanym *Z sumieniem jak z latarnią (kołysanie dzwonu)* wyraźnie odczuwa się tęsknotę kapłana – poety za życiem prawym, zgodnym z sumieniem. Sumienie bowiem jest tym miejscem wołania Bożego, które przypomina o naszym przeznaczeniu do zbawienia. To Bóg i Jego Słowo kształtuje nasze sumienia. Każdy z nas zatem powinien powierzyć się z ufnością mocy Słowa Bożego, które *jest żywe... i skuteczne, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca* (Hbr 4,12). Sumienie zatem jest jak dzwon, którego dźwięk porusza sumienia i wzywa do służby Bożej. Ten głos obwieszcza nam, że *nie samym chlebem żyje człowiek* (Mt 4,4), że mamy duszę nieśmiertelną, że jesteśmy powołani do czegoś większego, do dialogu z Bogiem. Sumienie tak jak dzwon woła nas do spotkania z Panem Bogiem oraz do wierności Jemu. Głos sumienia jak *kołysanie dzwonu* mówi nam, że jest Bóg, jest Stwórca, który nas kocha. *Kołysanie dzwonu* przypomina nam o nieśmiertelności człowieka, o sensie ludzkiego życia. Dźwięk dzwonów ma ścisły związek z sumieniem człowieka. Ich dźwięk odmierza czas modlitwy, przypomina ważne wydarzenia, które przejmują radością lub bólem. Te właśnie myśli odnajdujemy w tymże tomiku wierszy ks. kanonika Mieczysława. W wierszu pt. *Modlitwa dziecka* – czytamy:

*Oświeć, o Panie, moją duszę prostą
Niedoskonałe wymień na genialne;
Niech, jak u ptaka skrzydła mi wyrosną,
Żebym Twe niebo zobaczył realne!*

¹ Zob. Wiadomości Diecezjalne, Drohiczyn, Rok XXVII, Nr 1/37/2015, s. 128-130.

Widać tutaj tęsknotę za prawym życiem, które jest gwarancją człowieka na osiągnięcie nieba. W wierszu tym poeta wzywa do obudzenia uśpionego sumienia, do życia według ideałów, tak jak dzwony wołają do modlitwy. W wersach tych wierszy można też usłyszeć echo słów św. Jana Pawła II, Papieża kiedy mówił: *Życzę Wam mocy sumienia*. W wierszu *Modlitwa na Święto Niepodległości* poeta woła:

*Obudź sumienia uśpione beztrosko
Przez ludzi sytych władza upojonych,
Byśmy dla Polski żyli mocą boską
I ideałów bronili znajomych.*

Czytając wiersze ks. Mieczysława dostrzega się w nich także wielką troskę o człowieka, o codzienne jego problemy: radości i smutki. Poeta porusza w nich sprawy małżeńskie, mówi o roku liturgicznym, o pogrzebie matek kapłanów. Raz oswaja nas ze śmiercią, a innym razem oddaje nas pod opiekę Matki Bożej. Wspomina o kapłańskiej codzienności, o symbolice opłatka, o obawach, które dotyczą każdego dnia człowieka. Można w nich także odnaleźć także myśli ku przestrodze. Prawdy te znajdujemy w wielu wierszach tego tomiku, a szczególnie w wierszu *Szukanie człowieka*:

*Dlatego, gdy spotkamy nagle
Człowieka, który skłoni głowę,
Z uśmiechem poda płaszcz przechodni,
Zgasłą nadzieję przywróci.*

Albo w wierszu *Ku przestrodze*:

*Nie smakuj bezbożności,
Dopóki nie ujrzysz
Brzydoty spustoszenia;
Tak w sobie niesione światy,
W ogniste piekło zamienisz*

Ks. Mieczysław Rzepniewski w swoich wierszach ukazuje także tęsknotę człowieka za Bogiem, za Jego Prawdą, za Jego miłością, a jednocześnie mówi w nich co jest tego przeszkodą. Jakże wyraźnie widać to w wierszu *Psalm tęsknoty*:

*Znów czuję brak kontaktu z Tobą, dobry Boże,
Wiele warstw, jak ekrany, oddzieliło duszę;
Dla Ciebie nic nie znaczą – dla mnie są przeszkodą,
Jak człowiek bez powietrza, po prostu się duszę.*

Z całego serca gratuluję ks. kanonikowi wydania tego tomiku i życzę wszystkim czytelnikom tych wierszy wspaniałych przeżyć duchowych. Życzę zatem tego, aby *kołysanie dzwonu* wzywało do kształtowania wrażliwych i prawych sumień.

Drohiczyn, 14. 02. 2014

W święto świętych Cyryla, Mnicha, i Metodego, biskupa, Patronów Europy.

+ *Tadeusz Pikus*

Biskup Drohiczyński